ÉT ER NØDIGT, DETTE ENE (1)

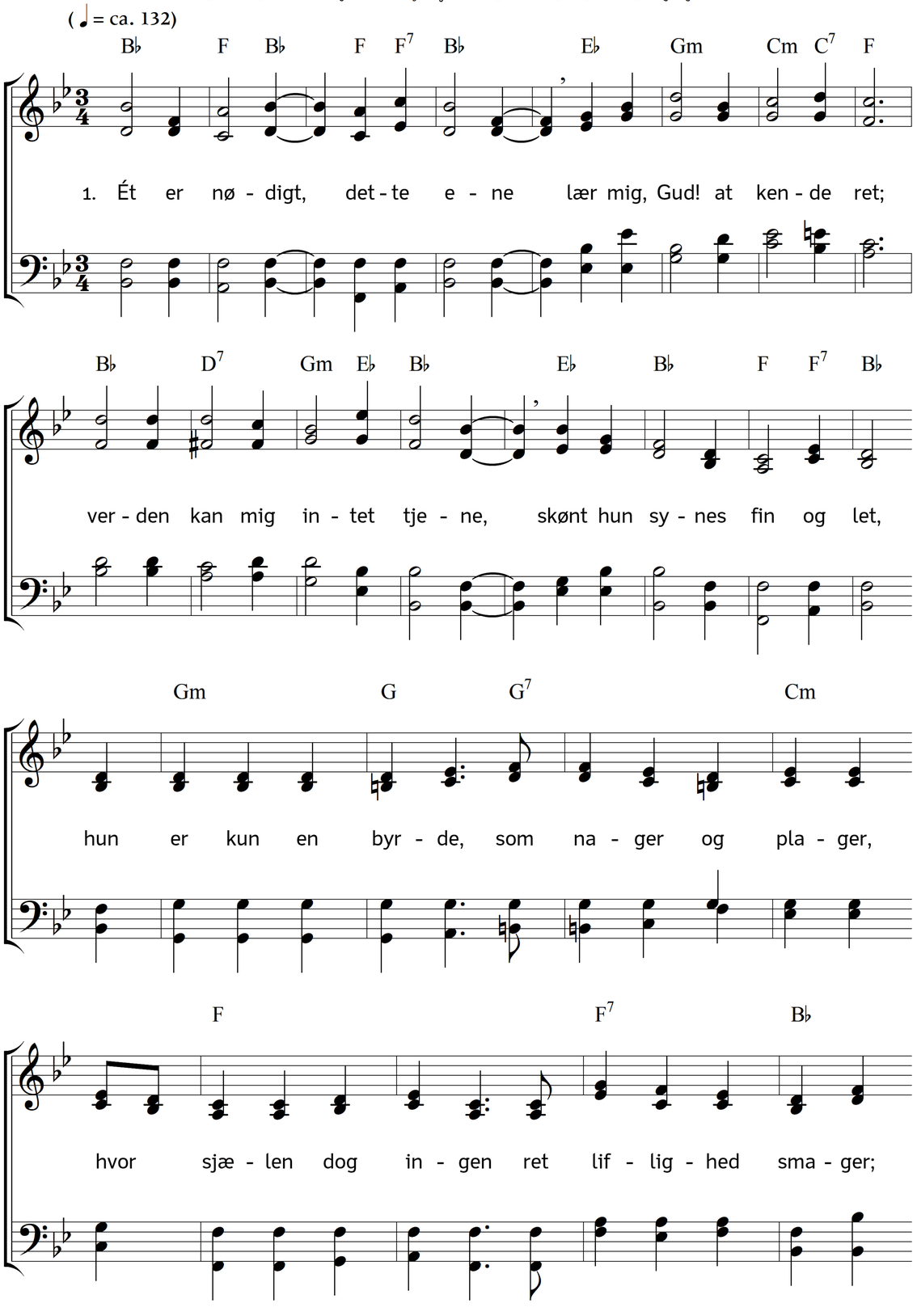

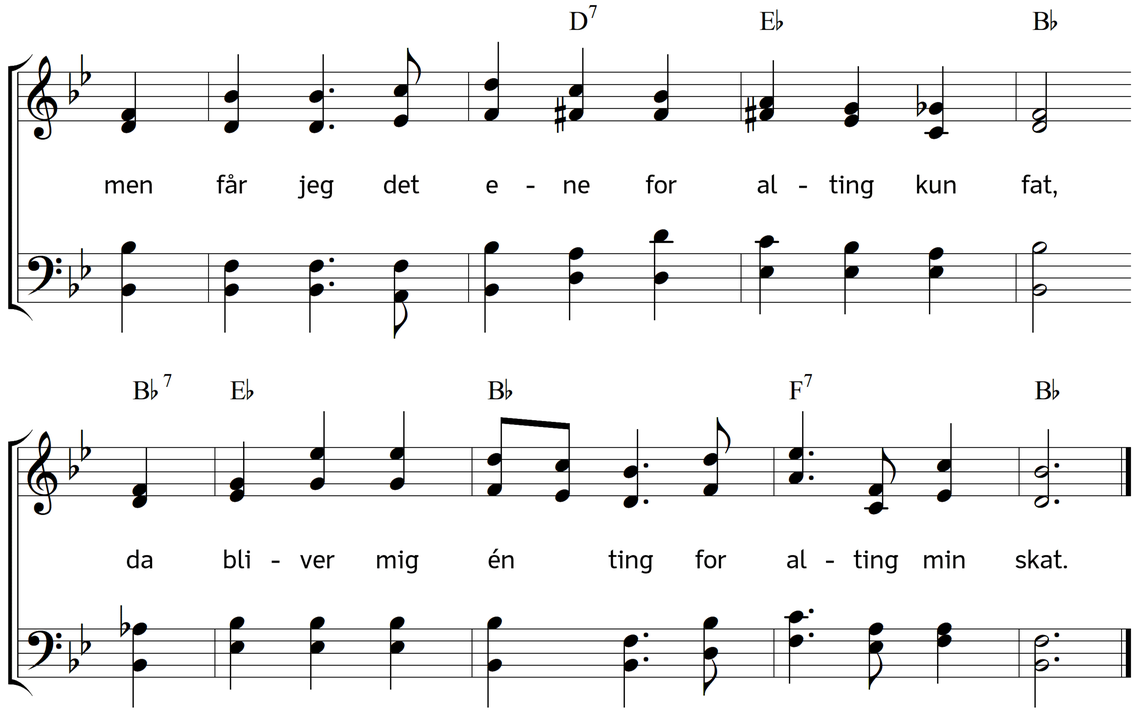

2. Vil du dette ene tage,
søg det ej på denne jord,
lad, hvad jordisk er, tilbage,
søg det oppe, søg det hvor
at guddom og manddom forenet sig finde,
og hvor al fuldkommenheds fylde er inde:
der, der er det ene nødvendige ret,
der, der er min Ene, mit alting i et.

3. Som Marias hjerterødder
søgte denne ene skat,
da hun sig ved Jesu fødder
fuld af længsel havde sat;
hans tale var liflig i hjerte og øre,
hun ville så gerne hans vilje høre,
hun smagte den sødhed, i Frelseren lå:
han ene for hende var alting at få.

4. Sådan længes jeg med smerte,
søde Jesus! efter dig,
lad dig finde i mit hjerte,
overgiv dig dog til mig;
og ville end mange til verden sig vende,
så vil jeg dog efter dig løbe og rende,
du haver det evige saligheds ord,
i dig al fornøjelses herlighed bor.

5. O! al visdoms vælde-kilde,
lad den træske slange ej
mig forføre og forvilde
fra den rene sandheds vej,
at jeg i enfoldig- og ydmygheds gange
din visdom kan søge og liflig undfange,
at kende dig, Jesus, og have dig kær:
så er jeg til himlen og evighed lærd.

6. Jeg for Gud kan intet bringe
uden dig og dine sår.
Under din forsonings vinge
jeg for Gud frimodig står.
En evig retfærdighed du os fortjente,
der pinen og døden dit hjerte bespændte,
der har jeg de klæder, der smykke mig ud,
at prange for tronen som dejligste brud.

Tekst: Johann Heinrich Schröder. Oversættelse: Hans Adolph Brorson. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2019 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/203/

ÉT ER NØDIGT, DETTE ENE (2)

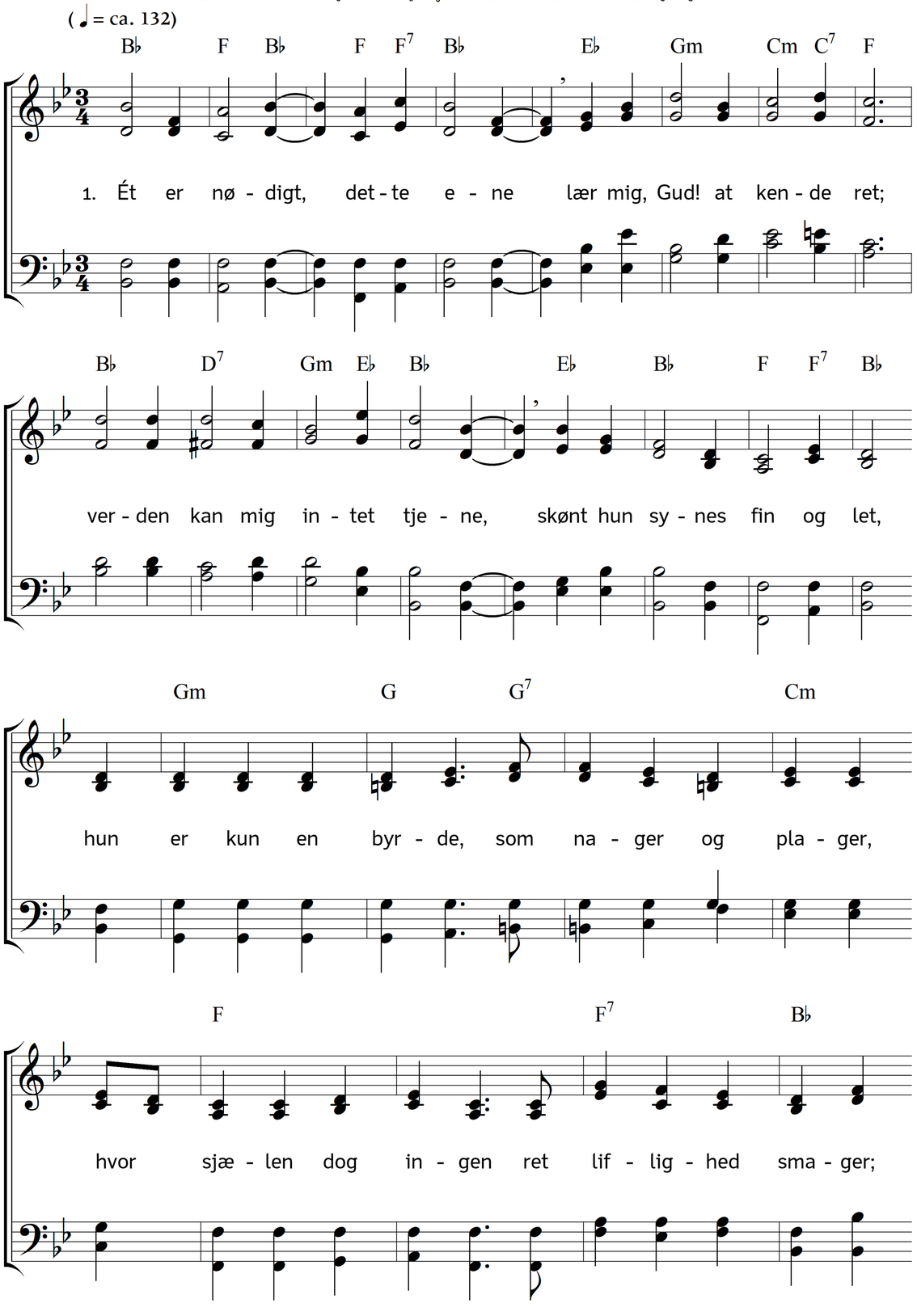

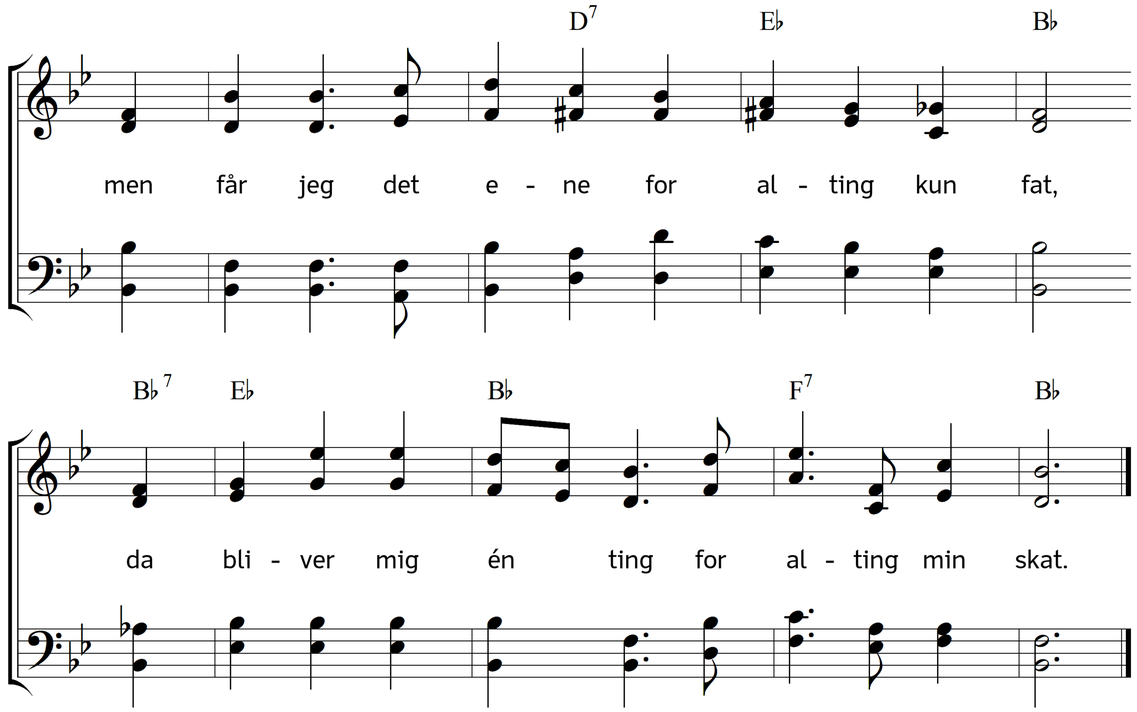

7. Nu så lad mig her opvækkes
til et helligt liv i dig,
at det onde daglig svækkes
ved din store kraft i mig.
Thi hvad mig til Gudelig vandring i livet
kan tjene, er i dig, min Jesus, mig givet.
Riv fra mig al kødets forfængelig lyst,
så lever jeg i dig, min eneste trøst.

8. Ja! hvad skal jeg mere sige,
her er nådens fulde flod,
du gikst ind i himmerige
for mig engang med dit blod,
du derved en evig forløsning har funden,
hvorved jeg er hjulpet og reddet i grunden.
Guds hjerte er åbnet ved denne din gang,
thi synger jeg Abba med frydelig klang.

9. Sjælen ved af ingen byrde,
har et frit og lystigt mod.
Hun er ført af hendes Hyrde
ind i livets eng og flod.
Ej nogen forfriskning mod denne kan veje,
at have sin Jesus, ham evig at eje;
slet intet mig glæder og dæmper min ve,
foruden min Jesus i troen at se.

10. Derfor Jesus han mit ene
og mit alting være skal.
Prøv, om jeg det ret vil mene,
eller er blandt hyklers tal,
se, om jeg mig vender i sikkerheds leje,
og før mig på livets de evige veje,
at agte for skade al vellystens flok,
og Jesus at vinde, han ene er nok.

Tekst: Johann Heinrich Schröder. Oversættelse: Hans Adolph Brorson. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2019 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/203/